

ændring med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende elektronisk handel af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) (EF-Tidende 2002, L 128/1). Denne forordning er gengivet som bilag B til dette lovforslag.

En tredjelandsvirksomhed, som ikke tilmelder sig særordningen, er omfattet af de almindelige regler ved salg til private i EU. Det vil sige, at en tredjelandsvirksomhed, som ikke tilmelder sig særordningen, og som for eksempel sælger elektronisk leverede tjenesteydelser til private i alle 15 EU-lande, skal lade sig momsregistrere i alle 15 EU-lande og skal følge angivelses- og betalingsreglerne i hvert enkelt EU-land.

Den tredjelandsvirksomhed, der ønsker at benytte særordningen, skal opfylde kravene i Rådets direktiv 2002/38/EF og alle relevante gældende bestemmelser i det medlemsland, hvor tjenesteydelserne forbruges.

Identifikationsmedlemslandet kan under visse betingelser udelukke en tredjelandsvirksomhed fra særordningen.

Det medlemsland, hvori en tredjelandsvirksomhed har betalt moms med henblik på sine afgiftspligtige leverancer under særordningen, skal betale moms tilbage til tredjelandsvirksomheden. Tilbagebetalingen sker efter Rådets 13. momsdirektiv 86/560/EØF af 17. november 1986 (EF-Tidende 1986, L 326, 40), jf. momslovens § 45, stk. 1.

Efter direktivet er der tale om en midlertidig ordning, der som udgangspunkt skal gælde for en periode på tre år.

Efter præambelen til direktivet kan ordningen forlænges af praktiske årsager, men bør under alle omstændigheder, baseret på erfaringerne, revideres inden

tre år efter den 1. juli 2003, hvor ordningen skal sættes i gang.

Efter direktivets artikel 5 skal ordningen på grundlag af en rapport fra Kommissionen tages op til revision inden den 30. juni 2006. Dette kan ske på to måder:

- 1) Enten træffer Rådet i overensstemmelse med artikel 93 i traktaten (enstemmighed) foranstaltninger på et ikke-diskriminerende grundlag vedrørende en hensigtsmæssig elektronisk mekanisme med henblik på at pålægge, angive, opkræve og fordele afgiftsprovener fra elektronisk leverede tjenesteydelser med afgiftspligt på forbrugsstedet.
- 2) Eller Rådet træffer, på grundlag af et forslag fra Kommissionen, med enstemmighed afgørelse om at forlænge perioden for den midlertidige ordning, hvis dette af praktiske årsager skønnes nødvendigt.

Hvis den midlertidige ordning hverken afløses af en endelig ordning eller forlænges efter 3 år, vil de nu gældende regler gælde fra den 1. juli 2006.

Nedenfor er skematisk og i forenklet form vist forskellen på de gældende regler og lovforslagets/direktivets regler om beskatningsstedet for moms af salg af elektronisk leverede tjenesteydelser til private kunder.

Skema 1 viser forskellen på de gældende regler og direktivets og lovforslagets regler ved salg til private kunder i Danmark fra henholdsvis en dansk sælger, en tysk sælger (dvs. en virksomhed i andet EU-land) og en sælger etableret i USA (dvs. en tredjelandsvirksomhed).

Skema 2 viser forskellen på de gældende regler og direktivets regler ved danske virksomheders salg til en privat dansk kunde, en privat tysk kunde og en privat kunde i USA.

Skema 1. Den momsmæssige behandling ved virksomheders salg af digitale tjenester til private kunder i Danmark.

	Dansk sælger	Tysk sælger	USA-sælger
Gældende regler	25 pct. dansk moms	Tysk moms	Ingen moms i EU
Direktivets regler	25 pct. dansk moms	Tysk moms	25 pct. dansk moms